

[Rahbek.]

hverv, at have saa store Værdier i Form af Varelager, Redskaber og Besætning eller lignende, at han kommer op over det Beløb, som er fritaget for Udpantning. Og dette gælder ikke blot Landbrugerne, men mangfoldige andre, som driver selvstændigt Erhverv.

Jeg tror, jeg hermed har givet en Begrundelse af, hvorfor mit Parti mener at kunne give Tilslutning til det foreliggende Forslag, og jeg skal anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det nu ved Sagens tredie Behandling.

Sundbo: Ja, jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Rahbek gerne vil kalde den højtærede Justitsminister til Hjælp for at faa berøvet endnu flere Mennesker Valgretten end dem, der kan være Tale om at fratage den efter det foreliggende Forslag; thi det ærede Medlem har jo under hele denne Sags Behandling — jeg kan ikke sige Forhandling —, der har jo ikke været nogen Forhandling om denne Sag; det ærede Medlem har overhovedet ikke villet forhandle —, men under Sagens Behandling har det ærede Medlem hele Tiden været endnu mere hidsig paa at faa indskrænket Valgretten, end selve den højtærede Indenrigsminister har været. Det er da i god Overensstemmelse med det ærede Medlems hele Stilling under Sagens Forløb, at han ogsaa her optræder, om jeg saa maa sige, som Udsmider af de kommunale Vælgere. Det er en Rolle, der klæder ham udmærket; og jeg havde, maa jeg ærlig talt sige, heller ikke ventet andet af det ærede Medlem. Men det, han siger til Forsvar for Lovforslaget, er for største Delen ganske ved Siden af. Det ærede Medlem siger, at Betaling af kommunal Skat har altid været krævet som en Betingelse for Valgretten. Men Forholdet er jo det, at det, der tidligere blev krævet, var ganske ubetydeligt; det, der nu bliver krævet, er i mange Tilfælde meget betydeligt; og det gør unægtelig en væsentlig Forskel, navnlig naar man husker, at for Øjeblikket er vel nok den danske Arbejder daarlige stille, end han har været i hele den sidste Menneskealder. Dette Forslag kommer paa et Tidspunkt, hvor der er skaaret ned paa alle Felter, paa de gamle, paa de syge, paa Invalidere og paa de arbejdsløse, som mere eller mindre berøres af det, der er Tale om her. Og derefter kommer man saa og skærper Betingelserne for at erhverve Valgret eller for at beholde Valgret. Det er ikke nok med, at man skærer dem ned i økonomisk Henseende,

nu skal de yderligere skæres ned, saaledes at de ikke kan beholde Valgretten. Det ærede Medlem siger, at de kunde nøjes med at betale for det sidste Kvartal. Ja, de kunde nu ikke nøjes med at betale for mindre end for 4 Kvartaler, saaledes som Loven var i 1924; det er en given Sag; saa det, som den højtærede Indenrigsminister har faaet gennemført, er til Punkt og Prikke overholdt i Kommunerne. Alt det øvrige staaer de i Restance med, siger det ærede Medlem. Ja, men det kan de ikke; for der er foretaget Udpantning, og saa staaer de ikke i Restance mere. Saa er det enten saadan, at Pengene overhovedet ikke kan inddrives, eller der er foretaget Udpantning, saa at de er indkommet af den Vej. De, der kan være Tale om, er altsaa kun dem, der vil snyde for Skat paa den ene eller den paa anden Maade. Disse Individuer har jeg saa vist ikke Medlidenhed med; og dersom det ærede Medlem, den højtærede Indenrigsminister — og den højtærede Justitsminister maa gerne komme med — vil finde paa Raad mod disse uhyggelige Folk, skal de have min Velsignelse fuldt ud og min Stemme, naar det kan forefalde. Jeg kender ikke mere uappetitive Mennesker end dem, der vil snyde sig fra deres Samfundsforpligtelser, nogle ved at bo udenfor Kommunen og alligevel slide Kommunens Brosten hver Dag og andre, der bor indenfor Kommunen, ved at indrette sig saadan, at de har deres Møbler paa Købekontrakt, saa der ikke kan pantes i dem. Alt, hvad de Herrer kan finde paa for at ramme disse Folk, kan de være sikre paa at faa mig med til; der kan vi slutte et hvilket som helst Forlig, som de vil komme med. Men disse Folk rammes slet ikke ved dette Lovforslag — ikke Spor; thi de interesserer sig ikke for Valgretten; de interesserer sig kun for at beholde nogle Fedteskillinger i deres egne Lommer og Kasser; og dem faar vi ikke straffet ved den Lov, som her foreslaas.

Saa inddrager det ærede Medlem noget, som slet ikke vedkommer dette Lovforslag, nemlig hvorledes forskellige Foreninger behandler deres Medlemmer. Der skal være en Forening i Aarhus, som har slettet et Par Medlemmer for Gæld — ja, saadan antager jeg, man gør i alle Foreninger. Gør man ikke ogsaa det i Andelsforeninger, i juridiske Foreninger, i en hvilken som helst Fagforening, man vil nævne? I Lægernes Forening stryger man Folk, naar de ikke betaler Kontingent; man har overhovedet ikke Medlemmer af Foreninger, undertagen de betaler Kontingent, saa det er ganske i sin Orden. Men det kan aldeles